

Forsl. til K. om Hærens Ordning.

ligt at anvende de dygtigste af de værnepligtige Læger som Afdelingslæger under den anden af de Døelser, i hvilke de skulle deltage ifølge Lovforslagets § 13 og derved gjøre dem brugelige til de mere selvstændige Lægeposter, i hvilke de maa anvendes i Felten. Hærens § 169, som omhandler Korpsslægerens Udnævnelse, har modtaget en i det Foranstaaende begrundet Ændring. Overlægeposterne forudsættes i Reglen at skulle besættes med Korpsslæger, men da det under enkelte Omstændigheder vil kunne være ønskeligt at have noget større Frihed ved Besættelsen af disse Poster, navnlig for at kunne knytte en udenfor Korpset staaende dygtig Læge til Hæren, har man affattet Forslagets § 115 saaledes, at denne Mulighed holdes åben.

Sundhedstropperne ville efter Forslaget faae følgende Befalingsmænd: 1 Kapitain eller Ritmeister, 2 Stabsfjergenter, 3 Overfjergenter, 5 Sersjergenter og 2 Korporaler, medens man ifølge Hærens Lov til denne Tjeneste i Fredstid raader over 1 Kapitain og 2 Stabsfjergenter, (der i Lovens § 44 ere opførte under Fodfolkets Rammes, men udeladte i den tilsvarende § i Forslaget) samt 14 Korporaler, som udvælges blandt de til Underkorporaler forfremmede Sygepassere, og hvis hele Uddannelse som Befalingsmænd indskrænker sig til den, de kunne erhverve sig ved 1 Navs Tjeneste paa Sygehusene. Hidtil har nemlig faavel Regnskabsaflæggelsen som Tilsynet med den indre Orden ved Provindsfygehuse været overdraget til en ældre Underofficer af Forplejningskorpset med Assistanse af 1 Korporal af Sundhedstropperne og under Overledning af en af Garnisonens Intendanten. Ved den i Forslag bragte Indordning af Sundhedstropperne under Sundhedskorpset og den dermed i Forbindelse staaende Forandring af Kommandoforholdene paa Sygehusene, ifølge hvilken Lægen vil blive Sygehusets Chef, saaledes at kun Regnskabsaflæggelsen og Økonomien paahviler Forplejningskorpsets Personale, vil imidlertid Lægen ikke kunne nøjes med en uovet Korporal, men der maa ved hvert af Sygehusene i Provindserne være en Sygefjergent, som under Lægens Fraværelse kan føre Tilsynet med den indre Orden. Det er dog ikke alene for Fredstjenestens Skyld, at man maa sætte den foreslaaede Forandring i Sundhedstroppernes Underofficerspersonale; ogsaa i Krigstid er det nødvendigt at have nogle flere vel uddannede faste Befalingsmænd, til hvilke man kan betroe de vigtigere Underofficersposter ved Sundhedstropperne, saasom ved Brigadeambulancerne og Lazaretherne i første Linie. Det øvrige i Krigstid nødvendige Befalingspersonale forudsættes tilveiebragt for Sygebævertjenestens Bedkommende ved under de større Døelser at give det fornødne Antal af Fodfolkets Befalingsmandslever og Underkorporaler den dertil nødvendige særlige Uddannelse og for Sygepassertjenestens Bedkommende for en Del ved Forfrem-

melse af Sygepassere; men da det sandsynligvis vil vise sig, at man ikke blandt disse kan finde det tilstrækkelige Antal brugbare Kræfter, tænkes de manglende tilveiebragte ved i Genhold til Lovforslagets § 12 efter Afslutning af Fodfolksregimenternes Korporalskoler at overføre enkelte af dissees Clever til Sundhedstropperne og i den tilbagerørende Tjenestetid at meddele dem den særlige Uddannelse, de behøve for i Krigstid at kunne anvendes som Korporaler ved Sundhedstropperne.

Dyrlægekorpset.

Til §§ 121—123.

Dyrlægekorpsets tjenestegjørende Personale er foreslaaet uforandret saaledes, som det er fastsat i Hærens Lov; de med Hensyn til dets Ordning foreslaaede Forandringer ville findes at svare til dem, der ere indførte for Lægekorpsets Bedkommende.

Hærens Hæstehold i Fredstid.

Til § 124.

Det i Hærens Lov for de forskellige Officersgrader fastsatte Antal Hæste, som allerede under Fredstjenesten og navnlig under de større Døelser er utilstrækkeligt, vil i Krigstid kræve en ikke ringe Forøgelse. Uagtet det frembyder store Vanskeligheder i Tilfælde af Krigsberedskab hurtigt at skaffe Ridehæste, hvormed navnlig de ældre Officerer kunne være tjente, har Ministeriet dog af finantsielle Hensyn ikke troet at burde foreslaa nogen Udvidelse af det Antal Hæste, hvormed de forskellige Officersgrader ere normerede i Hærens Lov, saa meget mindre som Antallet af dem, der skulle gjøres beredne, ifølge Lovforslagets Afsnit om Hærens Rammes er bleven noget større end efter Hærens Lov.

Ifølge de nugældende Bestemmelser ere kun de Premierlieutenanter af Generalstaben, som ere Adjutanter, forsynede med Ridehest; for de øvriges Bedkommende har man ingen Sikkerhed for, at de kunne vedligeholde den fornødne Færdighed i Ridning, uagtet de maa være beredne faavel i Krigstid som i Fredstid under de større Døelser, naar de anvendes som Adjutanter ved Stabene. Man har søgt at rette denne Mangel ved at foreslaa alle Premierlieutenanter af Generalstaben forsynede med en Ridehest. En saadan er ligeledes opført for Stabslægen som Følge af, at Sundhedstropperne ere blevene ham underlagte, og hui følger ved de større Døelser maa kunne have Tilsyn med disse Troppers spredte Tjeneste.

Samtidig med den ved Hærens Lov foretagne Indskrænkning i Officershestenes Antal blev det anset nødvendigt at fikse sig, at det foreskrevne